

Hyväntekeväisyyskonsertti

La 24.3.2012

Aleksanterin kirkko, Tampere

Su 25.3.2012

Tempeliaukion kirkko, Helsinki

Hämäläis-Osakunnan Laulajat
johtaa Esko Kallio

Lapsikuoro Tactus
johtaa Olli-Taavetti Kankkunen

Nuorisokuoro Sympaatti
johtaa Emmi Kleemola

Liisa Pohjola

Tapio Tiitu

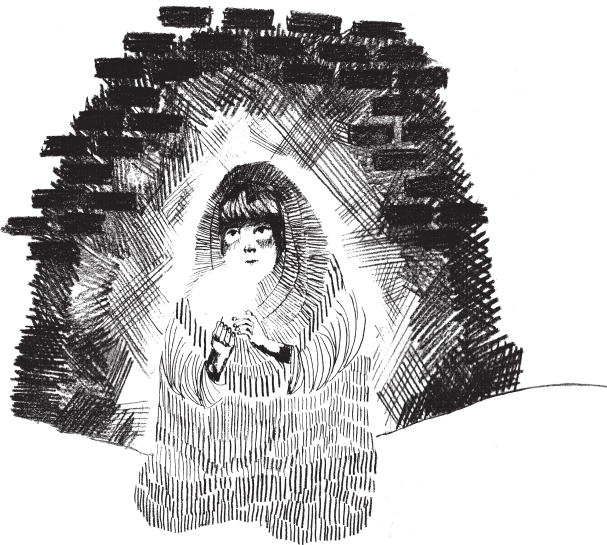
Tapio Liinoja

Rosa Hautala

Tuotot lahjoitetaan Pelastakaa

Lapset ry:n hätäapurahastoon.

david lang
the
little
match
girl
passion

pieni tulitikkutyttö

Hans Christian Andersenin satu *Pieni tulitikkutyttö* vuodelta 1845 on kiehtonut ja järkyttänyt kaikenikäisiä lukijoita jo useiden sukupolvien ajan. Karussa tarinassa köyhä, isänsä pieksämä pikkutyttö yrittää turhaan myydä tulitikkuja kadulla ja paleltuu kuoliaaksi uudenvuodenyönä. Synkkyyteen tuovat valoa lapsen viaton toiveikkaus ja lämpimät muistot rakastavasta isoäidistä. Kuollessaan tyttö kohoaa taivaan kirkkauteen.

Yhdysvaltalainen säveltäjä **David Lang** (s. 1957) innoittui vavahduttavasta tarinasta, jossa kauheus ja kauneus, tuska ja toivo sulautuvat toisiinsa. Häntä kiehtoi erityisesti se, että Andersen rinnastaa vertauskuvallisesti köyhän tytön ja Jeesuksen kärsimykset. Lang halusi tulkita sadun kristillisen sanoman musiikin kielelle säveltämällä Pienen tulitikkutyön passion muotoon.

Langin passiossa kuoro resitoi Andersenin tekstiä sen vanhimman englanninkielisen käännöksen (H. P. Paull 1872) mukaan. Passioperinteen mukaan juonen etenemistä kehystävät ja jaksottavat lyyriset kuoro-osat, joiden alkutekstit ovat J. S. Bachin Matteus-passiosta ja jotka ilmaisevat tarinan herättämiä tunteita, katumusta, surua ja sääliä kutsuen kuulijaa eläytymään ja osallistumaan.

The little match girl passion sai ensiesityksensä kvartettiversiona 2007 ja kuoroversiona 2008. Teos voitti 2008 Pulitzer-musiikkipalkinnon ja **Paul Hillierin** johtama Theatre of Voices -lauluyhtyeen levytys siitä palkittiin Grammylla 2010. Arvostelijat ovat kiittäneet haastavaa teosta omaperäisyydestä, koskettavuudesta, moniulotteisuudesta ja ajatuksia herättävästä syvällisyydestä.

Hämäläis-Osakunnan Laulajien johtaja Esko Kallio haluaa korostaa teoksen yleisinhimillistä sanomaa köyhien lasten kärsimyksestä, joka on todellisuutta nykyaikanakin. Musiikillisesti häneen vetoavat Langin passion soiva kauneus ja voimakkaat näyt sekä sen hiljainen, pysähtynyt ja paikoin ahdistava tunnelma.

Tässä konsertissa tulitikkutyön teemoja lähestytään myös vanhemman musiikin kautta. Johann Sebastian Bachin ja hänen pikkuserkkunsa Johann Ludwig Bachin motetit kertovat toivosta ja luottamuksesta ahdingon keskellä. Helsingin konsertissa Robert Schumannin *Kinderszenen*-pianosarja (1838) tarjoaa idyllisiä kuvia lapsuudesta samoihin aikoihin, kun Andersen kirjoitti Pienen tulitikkutyön. Tampereella oman lapsikuvansa taas tarjoavat lapsikuoro Tactus ja nuorisokuoro Sympaatti.

Teoksen hengessä konserttien tuotot lahjoitetaan Pelastakaa Lapset ry:lle, jonka kautta ne tuovat apua tämän päivän tulitikkutyöille ja kaikille lapsille ympäri maailmaa.

Tervetuloa konserttiin!

ohjelma tampere 24.3.

Hämäläis-Osakunnan Laulajat

Johtaa Esko Kallio

Johann Ludwig Bach:

Unsere Trübsal

Johann Sebastian Bach:

Ich lasse dich nicht

Lapsikuoro Tactus

Johtaa Olli-Taavetti Kankkunen

Piae Cantiones 1582:

Enkelejä saapumaan

Trad.: **Dona nobis pacem**

Lasse Heikkilä:

Täällä Pohjantähden alla

Josef Hadar: **A White Rainbow**

Jukka Salminen: **Se varsinainen pelonkarkottamislaulu**

Jukka Salminen: **Turvapaikka**

Afrikkalainen sikermä: **Siyahamba, I – Buu – I – Tai – Tai, Tina singu**

Nuorisokuoro Sympaatti

Johtaa Emmi Kleemola

Trad./Tellu Turkka :

Etähäll' on miun emoni

Mordvalainen: **Garoit Marjaz**

David Hamilton:

I've Got a Home In That Rock

Moses Hogan: **I Am His Child**

Hämäläis-Osakunnan Laulajat

Lausunta Rosa Hautala

David Lang:

the little match girl passion

ohjelma helsinki 25.3.

Hämäläis-Osakunnan Laulajat

Johtaa Esko Kallio

Urut Tapio Tiitu

Johann Ludwig Bach:

Unsere Trübsal

Johann Sebastian Bach:

Ich lasse dich nicht

Liisa Pohjola

Robert Schumann: **Kinderszenen**

1. Von fremden Ländern und Menschen (Vieraista maista ja kansoista)
2. Kuriose Geschichte (Kummallinen tarina)
3. Hasche-Mann (Hippasilla)
4. Bittendes Kind (Anova lapsi)
5. Glückes genug (Onnea yltäkyllin)
6. Wichtige Begebenheit (Tärkeä tapaus)
7. Träumerei (Unelmointia)
8. Am Kamin (Takkavalkean ääressä)
9. Ritter vom Steckenpferd (Ritari Keppihevonen)
10. Fast zu ernst (Melkein liian vakavaa)
11. Fürchtenmachen (Pelottelua)
12. Kind im Einschlummern (Lapsi nukkuu)
13. Der Dichter spricht (Runoilija puhuu)

Hämäläis-Osakunnan Laulajat

Lausunta Tapio Liinoja

David Lang:

the little match girl passion

Piirroskuvat Kaarina Tammisto

I wanted to tell a story. A particular story — in fact, the story of *The Little Match Girl* by the Danish author Hans Christian Andersen. The original is ostensibly for children, and it has that shocking combination of danger and morality that many famous children’s stories do. A poor young girl, whose father beats her, tries unsuccessfully to sell matches on the street, is ignored, and freezes to death. Through it all she somehow retains her Christian purity of spirit, but it is not a pretty story.

What drew me to *The Little Match Girl* is that the strength of the story lies not in its plot but in the fact that all its parts—the horror and the beauty—are constantly suffused with their opposites. The girl’s bitter present is locked together with the sweetness of her past memories; her poverty is always suffused with her hopefulness. There is a kind of naive equilibrium between suffering and hope.

There are many ways to tell this story. One could convincingly tell it as a story about faith or as an allegory about poverty. What has always interested me, however, is that Andersen tells this story as a kind of parable, drawing a religious and moral equivalency between the suffering of the poor girl and the suffering of Jesus. The girl suffers, is scorned by the crowd, dies, and is transfigured. I started wondering what secrets could be unlocked from this story if one took its Christian nature to its conclusion and unfolded it, as Christian composers have traditionally done in musical settings of the Passion of Jesus.

The most interesting thing about how the Passion story is told is that it can include texts other than the story itself. These texts are the reactions of the crowd, penitential thoughts, statements of general sorrow, shock, or remorse. These are devotional guideposts, the markers for our own responses to the story, and they have the effect of making the audience more than spectators to the sorrowful events onstage. These responses can have a huge range—in Bach’s *Saint Matthew Passion*, these extra texts range from famous chorales that his congregation was expected to sing along with to completely invented characters, such as the “Daughter of Zion” and the “Chorus of Believers”. The Passion format—the telling of a story while simultaneously commenting upon it—has the effect of placing us in the middle of the action, and it gives the narrative a powerful inevitability.

My piece is called *The Little Match Girl Passion* and it sets Hans Christian Andersen’s story *The Little Match Girl* in the format of Bach’s *Saint Matthew Passion*, interspersing Andersen’s narrative with my versions of the crowd and character responses from Bach’s Passion. The text is by me, after texts by Hans Christian Andersen, H. P. Paulli (the first translator of the story into English, in 1872), Picander (the nom de plume of Christian Friedrich Henrici, the librettist of Bach’s *Saint Matthew Passion*), and the Gospel according to Saint Matthew. The word “passion” comes from the Latin word for suffering. There is no Bach in my piece and there is no Jesus—rather the suffering of the Little Match Girl has been substituted for Jesus’s, elevating (I hope) her sorrow to a higher plane.

David Lang

Halusin kertoa tarinan, aivan erityisen tarinan – tanskalaisen kirjailijan Hans Christian Andersenin sadun *Pieni tulitikkutyttö*. Se on näennäisesti tarkoitettu lapsille, ja siinä yhtyvät vaara ja moraali järkyttävällä tavalla kuten monissa kuuluisissa saduissa. Köyhä, isänsä pieksämä pikkutyttö yrittää turhaan myydä tulitikkuja kadulla ja paleltuu kuoliaaksi kenenkään piittaamatta. Kaikkien koettelemusten läpi tyttö jotenkin säilyy kristillisen puhdashenkisenä, mutta kertomus on silti karu.

Minua ei kiehtonut *Pienen tulitikkutyön* vavahduttavassa tarinassa niinkään sen juoni kuin se, että sen osaset – kauheus ja kauneus – jatkuvasti sulautuvat vastakohtiinsa. Tytön ankea nykyhetki ja hänen suloiset muistonsa liittyvät tiiviisti toisiinsa, ja hänen kurjuuttaan valaisee aina hänen toiveikkuutensa. Kärsimys ja toivo ovat tavallaan naiivissa tasapainossa.

Tämän sadun voi kertoa monella tavalla. Sen voisi vakuuttavasti esittää kertomuksena uskosta tai allegoriana köyhyydestä. Minua on kuitenkin aina kiehtonut se, että Andersen kertoo tarinansa eräänlaisena uskonnollisena ja moraalisenä vertauksena rinnastaen köyhän tytön ja Jeesuksen kärsimyksen. Tyttö kärsii ihmisten pilkkaamana, kuolee ja kohoaa kirkkauteen. Aloin pohtia, mitä löytyisi, jos tarinan kristillisen luonteen tulkitsisi loppuun asti ja säveltäisi sen seuraten kristillistä passioperinnettä.

Kiinnostavinta passiokerronnassa on se, että siihen voi sisällyttää tekstejä myös itse tarinan ulkopuolelta. Nämä tekstit ilmaisevat kansan mielialoja, katumusta, surua, järkytystä tai tunnontuskia. Ne ovat hartauden tienviittoja ja ohjaavat kuulijoiden eläytymistä tarinaan tehden yleisöstä enemmän kuin vain näytelmän surullisten tapahtumien katsojan. Lisätekstit ovat hyvin vaihtelevia. Bachin *Matteus-passiossa* on muun muassa tunnettuja virsiä, joihin seurakunnan odotettiin yhtyvän, ja täysin keksittyjä hahmoja kuten Siionin tytär ja Uskovien kuoro. Passiomuoto – tarinan kertominen sitä samanaikaisesti kommentoiden – sijoittaa kuulijan toiminnan keskelle ja antaa kertomukselle voimakkaan vääjämättömyyden tunnun.

Teokseni on nimeltään *Pieni tulitikkutyttö -passio*. Siinä Andersenin satu sovitetaan Bachin *Matteus-passion* muotoon, jossa tarinan lomaan on sijoitettu minun versioitani Matteus-passion kuoro-osista ja aarioista. Olen laatinut tekstin Andersenin sadun ensimmäisen englanninkielisen käännöksen (H. P. Paull 1872), Picanderin (Christian Friedrich Henrici) runoileman Matteus-passion libreton ja Matteuksen evankeliumin pohjalta. Sana passio on latinaa ja tarkoittaa kärsimystä. Teoksessani ei ole Bachia eikä Jeesusta. Jeesuksen kärsimys on korvattu Pienen tulitikkutyön tuskilla, toivoakseni korottaen hänen surunsa uudelle tasolle.

suomennos Jere Jäppinen

taiteilijoiden esittely

Hämäläis-Osakunnan Laulajat

Hämäläis-Osakunnan Laulajat on maamme vanhin akateeminen sekakuoro, jossa kunnianhimoinen musiikinteko yhdistyy sopusointuisesti monimuotoiseen hauskanpitoon. Vuonna 1929 perustetussa kuorosta suurin osa on Helsingin yliopiston opiskelijoita, jotka kannattelevat kuoron maineikasta perinnettä opiskelijakuorolle ominaisella innolla ja notkeudella.

Esko Kallio (s. 1974) on johtanut Hämäläis-Osakunnan Laulajia vuodesta 2000. HOL on Kallion johdolla esittänyt laajasti eri tyylikausien musiikkia, ja yksi tärkeä painopiste ohjelmistossa on ollut uusimman kuoromusiikin kantaesitykset.

Lapsikuoro Tactus

Tampereen musiikkiluokkien Tactus-kuoro perustettiin vuonna 1974. Kuorossa laulaa tällä hetkellä 38 iältään 10–13-vuotiasta musiikkiluokkalaista eri puolilta Tamperetta. Kuoroa johtaa musiikinlehtori **Olli-Taavetti Kankkunen** (2002–) ja äänenmuodostajana on **Lotta Lintula** (2009–).

Kuorokouluna ja Nuorisokuoro Sympaatin valmennuskuorona toimiva Tactus opettaa kuorolaulajan perustaitoja. Tactuksen tärkeimmät tavoitteet ovat laulamisen ilo sekä monipuolinen kuoroilmaisu.

Nuorisokuoro Sympaatti

Nuorisokuoro Sympaatin on perustanut vuonna 1981 musiikkiluokan opettaja Pekka Nikula. Nimensä kuoro on saanut Aulis Sallisen samannimisestä laulusta. Sympaatin laulajat ovat 12–20-vuotiaita taitavia ja monipuolisia muusikoita. He ovat Tampereen musiikkiluokkien entisiä ja nykyisiä oppilaita, ja suurin osa heistä on laulanut Tactuksessa ennen Sympaattiin pyrkimistään.

Kuoroa on johtanut vuoden 2012 alusta alkaen musiikin maisteri ja itsekin entinen sympaattilainen **Emmi Kleemola**. Myös Sympaatin äänenmuodostuksesta vastaa kuoron entinen laulaja, puheterapeutti Lotta Lintula.

Sympaatin tavoitteina ovat täyteläinen äänenmuodostus, ilmaisuvoima, ilmeikkyyys, herkkyys sekä musikaalisuus. Sympaatti on menestynyt monissa kansainvälisissä kuorokilpailuissa ja konsertoinut useimmissa Euroopan maissa sekä Kanadassa ja Etelä-Afrikassa.

Liisa Pohjola

Liisa Pohjola (s. 1936) on suomalainen pianisti ja pianopedagogi, suomalaisen pianotaiteen legenda. Pohjolasta tuli vuonna 1976 pianonsoiton professori Sibelius-Akatemiaan. Eläkkeelle vuonna 2001 jäätyään Pohjola on edelleen jatkanut esiintymistä ja pedagogina toimimista.

Pohjola on esiintynyt solistina ja kamarimusiikkona Euroopan eri maissa. Hän on ansioitunut erityisesti uuden musiikin tulkitsijana, ja hän on kanta-

esittänyt lukuisia teoksia, muun muassa Erik Bergmanin, Kalevi Ahon, Pertti Jalavan, ja Mikko Heiniön sävellyksiä. Pohjolalle myönnettiin vuonna 2010 säveltaiteen valtionpalkinto.

Tapio Tiitu

Tapio Tiitu on konsertoinut kotimaassa, useimmissa Euroopan maissa sekä mm. Japanissa ja Australiassa. Soolokonserttien lisäksi Tiitu on toiminut lukuisten nimekkäiden kotimaisten ja ulkomaisten taiteilijoiden sekä kuorojen säestäjänä ja tehnyt kymmeniä levytyksiä. TempPELLIAUKION kirkon urkurina hän on toiminut vuodesta 1970 lähtien. Vuonna 2009 Tiitu palkittiin Pro Finlandia -kunniamerkillä.

Rosa Hautala

Rosa Hautala on kangasalalainen nuori näyttelijä, joka tähdittää Ylen *Uusi Päivä* -draamasarjaa.

Tapio Liinoja

Tapio Liinoja tunnetaan monista televisio- ja elokuvarooleistaan. Liinoja on myös Lapinlahden Lintujen perustajajäsen (1983) ja julkaisi sooloalbumin *Näin kuvittelen sinut* vuonna 2002. Laulajana häntä on viimeksi kuultu Varjo-kuva-orkesterin solistina – single *Vanha Rokkistara* nousi elokuun alussa Radio Suomen soittolistan ykköseksi. Esikoiskirjansa *Raapaisuja* Liinoja julkaisi vuonna 2006 ja kirjallisen äänilevyn *Vampula Pop Vol. 1* vuonna 2009 yhdessä Agents-yhtyeen keulahahmon Esa Pulliaisen kanssa.

unsere trübsal

Denn unsere Trübsal, die zeitlich und leicht ist, schaffet eine ewige und über alle Maßen wichtige Herrlichkeit uns, die wir nicht sehen auf das Sichtbare, sondern auf das Unsichtbare.

Tämä hetkellinen ja vähäinen ahdistus tuottaa meille määrättömän suuren, ikuisen kirkkauden. Emmekä me kiinnitä katsettamme näkyvään vaan näkymättömään.

2. Kor. 4:17–18

ich lasse dich nicht

”Ich lasse dich nicht, du segnest mich denn.”

”En päästä sinua, ellet siunaa minua.”

1. Moos. 32:27

Weil du mein Gott und Vater bist,
Dein Kind wirst du verlassen nicht,
Du väterliches Herz!
Ich bin ein armer Erdenkloß,
Auf Erden weiß ich keinen Trost.

*Koska olet Jumalani ja isäni
et hylkää lastasi,
sinä isällinen sydän!
Olen kurja maan matonen
enkä maan päältä löydä lohtua.*

the little match girl passion

1. Come, daughter.

Come, daughter
Help me, daughter
Help me cry
Look, daughter
Where, daughter
What, daughter
Who daughter
Why daughter
Guiltless daughter
Patient daughter,
Gone

2. It was terribly cold

It was terribly cold and nearly dark on the last evening of the old year, and the snow was falling fast. In the cold and the darkness, a poor little girl, with bare head and naked feet, roamed through the streets. It is true she had on a pair of slippers when she left home, but they were not of much use. They were very large, so large, indeed, that they had belonged to her mother, and the poor little creature had lost them in running across the street to avoid two carriages that were rolling along at terrible rate. One of the slippers she could not find, and a boy seized upon the other and ran away with it, saying that he could use it as a cradle, when he had children of his own. So the little girl went on with her little naked feet, which were quite red and blue with the cold.

So the little girl went on.
So the little girl went on.

3. Dearest heart

Dearest heart
Dearest heart
What did you do that was so wrong
What was so wrong?
Dearest heart
Dearest heart
Why is your sentence so hard?

4. In an old apron

In an old apron she carried a number of matches, and had a bundle of them in her hands. No one had bought anything of her the whole day, nor had anyone given her even a penny. Shivering with cold and hunger, she crept along; poor little child, she looked the picture of misery. The snowflakes fell on her long, fair hair, which hung in curls on her shoulders, but she regarded them not.

5. Penance and remorse

Penance and remorse
Tear my sinful heart in two
My teardrops
May they fall like rain down upon
your poor face.
May they fall down like rain
My teardrops
Here, daughter, here I am
I should be bound as you were bound
All that I deserve is
What you have endured
Penance and remorse.
Tear my sinful heart in two
My penance
My remorse
My penance

6. Lights were shining

Lights were shining from every window, and there was a savory smell of roast goose, for it was New-year's eve- yes, she remembered that. In a corner, between two houses, one of which projected beyond the other, she sank down and huddled herself together. She had drawn her little feet under her, but she could not keep off the cold; and she dared not go home, for she had sold no matches, and could not take home even a penny of money. Her father would certainly beat her; besides, it was almost as cold at home as here, for they had only the roof to cover them, through which the wind howled, although the largest holes had been stopped up with straw and rags.

Her little hands were almost frozen with the cold.

Her little hands were almost frozen with the cold.

7. Patience, patience!

Patience.

Patience!

8. Ah! perhaps

Ah! perhaps a burning match might be some good, if she could draw it from the bundle and strike it against the wall, just to warm her fingers. She drew one out-"scratch!" how it sputtered as it burnt! It gave a warm, bright light, like a little candle, as she held her hand over it. It was really a wonderful light. It seemed to the little girl that she was sitting by a large iron stove, with polished brass feet and a brass ornament. How the fire burned! and seemed so beautifully warm that the child stretched

out her feet as if to warm them, when, lo! the flame of the match went out, the stove vanished, and she had only the remains of the half-burnt match in her hand.

She rubbed another match on the wall. It burst in to a flame, and where its light fell upon the wall it became as transparent as a veil, and she could see into the room. The table was covered with a snowy white table-cloth, on which stood a splendid dinner service, and a steaming roast goose, stuffed with apples and dried plums. And what was still more wonderful, the goose jumped down from the dish and waddled across the floor, with a knife and fork in its breast, to the little girl. Then the match went out, and there remained nothing but the thick, damp, cold wall before her.

9. Have mercy

Have mercy, my God.

Look here, my God.

See my tears fall. See my tears fall.

Have mercy, my God. Have mercy.

My eyes are crying.

My heart is crying, my God.

See my tears fall.

See my tears fall, my God.

10. She lighted another match

She lighted another match, and then she found herself sitting under a beautiful Christmas-tree. It was larger and more beautifully decorated than the one which she had seen through the glass door at the rich merchant's. Thousands of tapers were burning upon the green branches, and colored pictures, like those she had seen in the show-windows, looked down upon it all. The little one

stretched out her hand towards them, and the match went out.

The Christmas lights rose higher and higher, till they looked to her like the stars in the sky. Then she saw a star fall, leaving behind it a bright streak of fire. "Someone is dying," thought the little girl, for her old grandmother, the only one who had ever loved her, and who was now dead, had told her that when a star falls, a soul was going up to God.

11. From the sixth hour

From the sixth hour there was darkness over all the land until the ninth hour. And at the ninth hour she cried out:

Eli, Eli.

12. She again rubbed a match

She again rubbed a match on the wall, and the light shone round her; in the brightness stood her old grandmother, clear and shining, yet mild and loving in her appearance. "Grandmother," cried the little one, "O take me with you; I know you will go away when the match burns out; you will vanish like the warm stove, the roast goose, and the large, glorious Christmas tree." And she made haste to light the whole bundle of matches, for she wished to keep her grandmother there. And the matches glowed with a light that was brighter than the noon-day, and her grandmother had never appeared so large or so beautiful. She took the little girl in her arms, and they both flew upwards in brightness and joy far above the earth, where there was neither cold nor hunger nor pain, for they were with God.

13. When it is time for me to go

When it is time for me to go
Don't go from me
When it is time for me to leave
Don't leave me
When it is time for me to die
Stay with me
When I am most scared
Stay with me.

14. In the dawn of morning

In the dawn of morning there lay the poor little one, with pale cheeks and smiling mouth, leaning against the wall; she had been frozen to death on the last evening of the year; and the New-year's sun rose and shone upon a little corpse! The child still sat, in the stiffness of death, holding the matches in her hand, one bundle of which was burnt. "She tried to warm herself," said some. No one imagined what beautiful things she had seen, nor into what glory she had entered with her grandmother on New-year's day.

15. We sit and cry

We sit and cry
And call to you
Rest soft, daughter, rest soft
Where is your grave, daughter?
Where is your tomb?
Where is your resting place?
Rest soft, daughter, rest soft

Rest soft
Rest soft
Rest soft
Rest soft

You closed your eyes.
I closed my eyes.

Rest soft

tuemme

Pelastakaa Lapset ensin
90v.

Pelastakaa Lapset ry

Pelastakaa Lapset ry on vuonna 1922 perustettu, poliittisesti ja uskonnollisesti sitoutumaton kansalaisjärjestö, joka tukee erityisesti vaikeissa oloissa eläviä lapsia ja pyrkii edistämään lapsen oikeuksien toteutumista Suomessa ja maailmalla. Tänä vuonna Pelastakaa Lapset ry viettää 90-vuotisjuhlavuottaan. Järjestön perusti tasavallan presidentin puoliso Ester Ståhlberg. Yhdistys oli tuolloin nimeltään Koteja Kodittomille Lapsille.

Pelastakaa Lapset on osa Save the Children -järjestöä, joka toimii lasten hyväksi yli 120 maassa. Visionamme on maailma, jossa toteutuu jokaisen lapsen oikeus elämään, suojeluun, kehittymiseen ja osallistumiseen. Tehtävänäme on parantaa sitä tapaa, jolla lapsia kohdellaan sekä saada aikaan välittömiä ja pysyviä muutoksia lasten elämään.

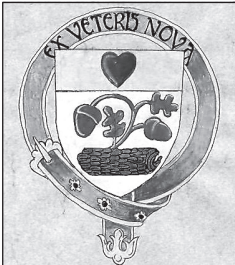
Pelastakaa Lapset ry:n hätäapurahastolla tuetaan haavoittuvissa oloissa eläviä lapsia ja nuoria sekä kotimaassa että maailmalla. Rahaston tuella Pelastakaa Lapset muun muassa avaa maailmalla kouluja, suojelee lapsia väkivallalta ja jalkaa hätäapua katastrofien jälkeen.

tukenamme

Ex Veteris Nova ry

Sähköansio Oy

Arkkitehtitoimisto Lasse Kosunen Oy

Ex Veteris Nova ry – iloa ikääntymiseen!

Villa Mylly tarjoaa tilapäistä vuokra-asumista Myllypurossa yli 65-vuotiaille helsinkiläisille kodin putkiremontin ajaksi.

Ex Veteris Nova ry toimii talonhoitajana ja virkistävän yhteistoiminnan järjestäjänä.

www.ex-veteris-nova.fi

Sähköansio Oy

Arkkitehtitoimisto
Lasse Kosunen Oy
Aleksis Kiven katu 11B
33100 Tampere
puh 03-260 2900
fax 03-260 2999
ark-kosunen.com